

ETF UK

POSUDEK VEDOUcí NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI MARIE ČANDOVÉ

Motivace dobrovolníků v YMCA – Živá rodina a Občanském sdružení Bodaj

červen 2008

Dobrovolnická činnost je významným prvkem poskytování péče a pomoci a prosociální chování je už několik desetiletí zkoumaným fenoménem lidské psychiky. Sledovat motivaci dobrovolníků může být významné jak pro organizaci, která jejich práci koordinuje, tak pro samotné uživatele jejich služeb, kteří se vlastně vědomě či nevědomě stávají prostředkem uspokojování dobrovolnických potřeb.

Autorka se ve své práci zaměřuje na zjištění motivace dvou skupin dobrovolníků, které obě pracují s dětmi, jedna však s dětmi zdravými, druhá s dětmi handicapovanými. Cílem je nejen zjistit jejich motivy, ale případně i obě skupiny z hlediska motivace porovnat.

Práce je psána vlastním jazykem autorky, přičemž si podržuje odbornost, a ke zpracování tématu využívá a propojuje poznatky z řady sociálně psychologických publikací. Širokou problematiku motivace po prostudování odborných zdrojů přiměřeně autorka zužuje dle vlastní úvahy, kterou náležitě vysvětluje.

V teoretické části se autorka účelně věnuje tématům motivace, prosociálního chování a pomáhání, kde také informuje o Schmidbauerově syndromu pomáhajících, a dále tématu dobrovolnictví. Dále představuje obě organizace, kterým se potom věnuje v praktické části při zjišťování motivace jejich dobrovolníků. Přehled výsledků šetření nabízí v přílohách.

Autorka dobře zachází s literárními zdroji a adekvátně uvádí citace. Pouze v příloze č. 2 u modelu prosociálního chování nejsou uvedeny zdroje, dle kterých je model zpracován (tyto zdroje jsou pouze v textu). Po formální stránce je práce graficky přehledná, v textu (obzvláště v druhé části) je však bohužel řada překlepů a chyb (čárky ve větách,...). V textu také zbylo několik editačních poznámek (př. str. 31) z pracovní verze.

Po obsahové stránce považují práci za dobře vystavěnou a přiměřeně pojednávající vymezené téma. Určitou výhradu mám k podkapitole Vznik metody (str. 36), jejímž obsahem je průběh sběru dat. Také v kapitole Interpretace nacházíme výsledky rozhovoru, ale bohužel bez interpretace. Je to škoda, protože právě tam bychom mohli odhalit hlubší motivy (jako udržet si sebepojetí, dotvrzovat svou moc věci ovlivňovat aj.), které by bylo možné např. porovnat se syndromem pomáhajících. V závěru práce mi chyběla úvaha nad vědomými a nevědomými motivy, když výsledkem dotazníků jsou vědomé a racionální motivy (většinu respondentů motivují vztahy a smysluplnost činnosti), pomohl tedy rozhovor dobrat se skrytějších motivů? Na druhou stranu velmi oceňuji rozvoj metodologického myšlení, které lze z textu výzkumné části vysledovat, i autorčinu úvahu v závěru, že užitečné by bylo připojit také otázky zjišťující překážky, jakési „náklady“, které musí dobrovolníci překonávat, aby se své činnosti mohli věnovat.

Práci bych celkově hodnotila jako dobrou (C), bohužel však nesplňuje základní požadavek na rozsah (72 000 znaků), proto ji ke své lítosti nemohu doporučit k obhajobě.

Mgr. Anna Klimešová

srpen 2008